

Sygnatura akt VIII C 174/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2021 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi - Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Tomasz Kalsztejn

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Piasek

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2021 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa K. B.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Spółce Akcyjnej w W. na rzecz powoda K. B. kwotę 1.501 zł (jeden tysiąc pięćset jeden złotych)[z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 8 listopada 2019 roku do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanego (...) Spółce Akcyjnej w W. na rzecz powoda K. B. kwotę 1.864,84 zł (jeden tysiąc osiemset sześćdziesiąt cztery złote osiemdziesiąt cztery grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu całości;
3. nakazuje zwrócić z funduszy Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi na rzecz powoda K. B. 252,16 zł (dwieście pięćdziesiąt dwa złote szesnaście groszy) tytułem nadpłaconej zaliczki na biegłego uiszczoną w dniu 10 września 2020 roku zaksięgowanej pod pozycją 500064674107.

Sygn. akt VIII C 174/20

UZASADNIENIE

W dniu 17 lutego 2020 roku K. B., reprezentowany przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wytoczył przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. powództwo o zapłatę kwoty 1.501 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 8 listopada 2019 roku do dnia zapłaty tytułem częściowego odszkodowania za koszty najmu pojazdu zastępczego oraz o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pełnomocnik powoda powołał się na zdarzenie drogowe, które miało miejsce w dniu 1 sierpnia 2019 roku, w wyniku którego uszkodzeniu uległ należący do D. P. samochód marki F. (...) nr rej. (...). Sprawca szkody ubezpieczony był w zakresie OC w pozwanym towarzystwie. Pozwany zarejestrował szkodę pod nr (...)01 i uznał zasadę swej odpowiedzialności. Poszkodowany w dniu 1 sierpnia 2019 roku zawarł z powodem umowę najmu pojazdu zastępczego ze stawką czynszu w wysokości 196,80 zł brutto za dobę. Świadczona przez powoda usługa stanowiła bezgotówkowy najem pojazdu. Poszkodowany przelał na powoda wierzytelność o zapłatę z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego. Najem pojazdu trwał 55 dni, a powód wystawił z tego tytułu fakturę na kwotę 10.824 zł brutto. Pozwany zwrócił jedynie część powyższej kwoty uznając okres najmu pojazdu zastępczego w wymiarze 40 dni, nie kwestionując rynkowości i zasadności stawki najmu stosowanej przez powoda, wobec czego powód dochodzi różnicy. Powód wskazał, że zarówno poszkodowany jak i zakład naprawczy nie przyczynili się w żaden sposób do przedłużenia naprawy, dochowując staranności przy organizacji naprawy. Ubezpieczyciel dopiero w dniu 27 sierpnia sporządził kosztorys naprawy i przyznał część odszkodowania, zatem od dnia 28 sierpnia 2019 roku warsztat naprawczy mógł

przystąpić do procesu naprawy uszkodzonego pojazdu, tj. zamówić części zamienne. W dniu 8 października 2019 roku pozwany dokonał dopłaty odszkodowania. Okres najmu pojazdu zastępczego trwający 55 dni był zatem w pełni uzasadniony.

(pozew k. 6-9)

W odpowiedzi na pozew strona pozwana, reprezentowana przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pełnomocnik pozwanego zakwestionował legitymację czynną powoda, zasadność najmu pojazdu zastępczego ponad uznany przez pozwanego czas, zakwestionował także okres naprawy uszkodzonego pojazdu oraz przedstawiony przez powoda harmonogram naprawy wskazując, iż stanowi on dokument prywatny i nie przedstawia rzeczywistego czasu naprawy przedmiotowego pojazdu.

(odpowiedź na pozew k. 29-33v.)

Do zamknięcia rozprawy stanowisko stron nie uległo już zmianie.

(pismo procesowe pełnomocnika powoda k. 47-48, protokół rozprawy z dnia 1 września 2020r. k. 58-61, protokół rozprawy z dnia 26 listopada 2020 r. k. 86, pismo procesowe pełnomocnika pozwanego k.96-97, pismo procesowe pełnomocnika pozwanego k. 122-122v., protokół rozprawy z dnia 4 marca 2021r. k. 128)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 sierpnia 2019 roku w Ł. na skrzyżowaniu ulic (...) doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzony został należący do D. P. samochód marki F. (...) nr rej. (...). Sprawca zdarzenia posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym towarzystwie.

(okoliczności bezsporne, zeznania świadka D. P. 00:09:53-00:15:36 w elektronicznym protokole rozprawy z dnia 1 września 2020r. k. 58-61)

Tego samego dnia poszkodowany zawarł z powodem umowę najmu pojazdu zastępczego F. (...) o nr rej. (...) ze stawką czynszu w wysokości 160 zł netto za dobę. Umowa nie przewidywała limitu przejechanych kilometrów, kaucji i kosztów dodatkowych. Poszkodowany umową cesji zawarłą w dniu 1 sierpnia 2019 roku przeniósł na powoda wierzycielność wobec pozwanego w zakresie kosztów najmu od powoda pojazdu zastępczego.

Powód w dniu 1 sierpnia 2019 roku zgłosił szkodę pozwanemu, która została zarejestrowana pod nr (...)01, zaś w dniu 5 sierpnia 2019 roku odbyły się oględziny pojazdu przez przedstawiciela pozwanego.

(umowa najmu pojazdu zastępczego k. 16-16 v., zeznania świadka D. P. 00:09:53-00:15:36 w elektronicznym protokole rozprawy z dnia 1 września 2020r. k. 58-61, umowa cesji k. 17, okoliczności bezsporne)

Pozwany po zdarzeniu zlecił naprawę uszkodzonego pojazdu firmie (...) w Ł.. Pojazd po przyjęciu został zabezpieczony na czas oczekiwania na przyjęcie odpowiedzialności przez ubezpieczyciela. W dniu 27 sierpnia 2019 roku pozwany za pośrednictwem poczty elektronicznej przesłał serwisowi naprawczemu kalkulację naprawy przedmiotowego pojazdu. Tego samego dnia pozwany wydał decyzję o przyznaniu odszkodowania z tytułu naprawy przedmiotowego pojazdu w wysokości 13.007,07 zł, przyjmując tym samym odpowiedzialność za skutki zdarzenia z dnia 1 sierpnia 2019 roku. Po przyjęciu odpowiedzialności przez pozwanego (o czym serwis naprawczy powziął wiadomość w dniu 28 sierpnia 2019 roku) warsztat naprawczy nazajutrz tj. w dniu 29 sierpnia 2019 roku niezwłocznie zamówił części niezbędne do naprawy przedmiotowego pojazdu. Ich skompletowanie zajęło 10 dni, ponieważ części nie były dostępne w centralnym magazynie i koniecznym było sprowadzenie ich z jednego z magazynów w Europie. Następnie po 2 dniach postoju związanego z zajęciem stanowiska blacharskiego, rozpoczęto naprawę blacharską- 4 dni, następnie

naprawę lakierniczą- 3 dni, po czym przystąpiono do składania samochodu i czyszczenia, po czym w dniu 25 września 2019 roku naprawa została ukończona i samochód wydano poszkodowanemu.

(harmonogram naprawy k. 23-23v., decyzja k. 21-21v., wydruk wiadomości e-mail k. 37-38 v., zeznania świadka T. T. 00:19:30- 00:24:44 w elektronicznym protokole rozprawy z dnia 1 września 2020r. k. 58-61, oświadczenie k. 57)

D. P. użytkował pojazd zastępczy do dnia 25 września 2019 roku. Zarówno pojazd uszkodzony jaki i wynajmowany wykorzystywał celem dojazdów do miejsca pracy, a także do innych celów prywatnych. W okresie najmu nie dysponował innym pojazdem.

(umowa najmu pojazdu zastępczego k. 16-16v., harmonogram naprawy pojazdu k. 23-23v., zeznania świadka D. P. 00:09:53-00:15:36 w elektronicznym protokole rozprawy z dnia 1 września 2020r. k. 58-61)

Powód w dniu 1 października 2019 roku wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 10.824 zł brutto. Pismem z dnia 1 października 2019 roku powód przesłał pozwanemu dokumenty związane z wynajęciem pojazdu zastępczego w okresie 1 sierpnia 2019 roku do dnia 25 września 2019 roku oraz wskazał rachunek bankowy, na który pozwany miał przekazać należność wynikającą z wystawionej faktury VAT.

Pozwany decyzją z dnia 8 października 2019 roku uznał zasadność najmu pojazdu zastępczego za okres 36 dni tj. 26 dni oczekiwania na kosztorys, 5 dni technologicznego czasu naprawy, 2 dni oczekiwania na części, 1 dzień organizacyjny, 2 dni wolne od pracy, przy stawce 95 zł netto za dobę najmu, przyznając kwotę odszkodowania z tego tytułu w wysokości 4.206,60 zł, a także dokonał dopłaty odszkodowania z tytułu naprawy przedmiotowego pojazdu w wysokości 5.299,68 zł.

Decyzją z dnia 21 grudnia 2021 roku, na skutek odwołania wniesionego przez powoda, pozwany uznał zastosowaną przez powoda stawkę za dobę zastępczego oraz uznając za zasadny okres wynajmu 40 dni (od dnia 1 sierpnia 2019 roku do dnia 27 sierpnia 2019 roku- przesłanie wyceny szkody, 2 dni na zamówienie części zamiennych, 5 dni technologicznego czasu naprawy, 2 dni oczekiwania na części, 2 dni organizacyjne, 4 dni wolne od pracy), przyznając dopłatę odszkodowania w wysokości 3.665,40 zł.

(faktura VAT k. 18, pismo k. 17v., decyzja k. 19-19v., decyzja k. 20-20v., decyzja k.22-22v.)

Technologiczny czas naprawy uszkodzeń powstałych w pojeździe marki F. (...) nr rej. (...) w wyniku zdarzenia z dnia 1 sierpnia 2019 roku wynosił około 8 dni roboczych.

Uzasadniony czas naprawy (przestoju) przedmiotowego pojazdu (równoznaczny z uzasadnionym czasem najmu pojazdu zastępczego) wynosił 55 dni.

(opinia biegłego sądowego k. 69-75, opinia uzupełniająca k. 102-104)

Poczynione ustalenia faktyczne Sąd oparł na powołanych dokumentach, których prawdziwość nie została zakwestionowana przez strony, oraz w oparciu o opinię biegłego w zakresie techniki samochodowej i zeznaniach przesłuchanych w sprawie świadków D. P. i T. T..

Wobec treści żądania powoda i ustalonego stanu faktycznego, kluczowe znaczenie w niniejszej sprawie miała opinia biegłego, który wypowiedział się na okoliczność koniecznego i technologicznie uzasadnionego czasu naprawy uszkodzeń powstałych w pojeździe marki F. (...) o nr rej. (...) na skutek kolizji z dnia 1 sierpnia 2019 roku. W ocenie Sądu opinia biegłego, tak podstawowa jak i uzupełniająca w całym swoim zakresie jest rzetelna, sporządzona zgodnie z wymogami specjalistycznej wiedzy, spójna, zaś wnioski z niej płynące logiczne. Nadto zasygnalizować należy, iż ostatecznie żadna ze stron nie wniosła o jej uzupełnienie. Biegły w swej wyczerpującej opinii wskazał, iż technologiczny czas naprawy przedmiotowego pojazdu, bez konieczności oczekiwania na oględziny, przyjęcie odpowiedzialności przez ubezpieczyciela, bez okresu oczekiwania na części zamienne, wyniósłby 8 dni roboczych. Jednakże biegły zastrzegł, iż niniejsze wyliczenie jest tylko teoretycznym, gdyż nie uwzględnia wszelkich prac i czynności, które wykonuje

się w ramach realiów warsztatowych (czas potrzebny na zgromadzenie części, przerwy w pracy, przemieszczanie pojazdu na różne stanowiska), które mają wpływ na rzeczywisty czas trwania naprawy. Nadto biegły wyjaśnił również, iż uzasadniony czas przestoju pojazdu mógł być dłuższy od technologicznego czasu naprawy bowiem w skład technologicznego czasu naprawy nie wchodzi m.in. Zgłoszenie szkody do zakładu ubezpieczeń, przyjęcie pojazdu do naprawy przez warsztat naprawczy, oględziny przednaprawcze ubezpieczyciela, korespondencja pomiędzy ubezpieczycielem, a serwisem naprawczym dotycząca kwalifikacji uszkodzeń, czas oczekiwania na części, dostarczenie do serwisu naprawczego kalkulacji naprawy ubezpieczyciela, akceptacja kosztów naprawy pojazdu w przypadku kosztorysu warsztatu naprawczego, ewentualne dodatkowe oględziny pojazdu przez ubezpieczyciela. Biegły w opinii uzupełniającej wskazał nadto, że na dzień sporządzania opinii nie ma możliwości ustalenia rzeczywistego czasu oczekiwania na części zamienne w okresie sierpień-wrzesień 2019 roku. Zatem zgodnie z opinią biegłego czas pozbawienia poszkodowanego możliwości korzystania z własnego pojazdu wynoszący 55 dni kalendarzowych jest realny i uzasadniony, przy uznaniu zasadności wszelkich działań serwisu naprawczego.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Okolicznością bezsporną w przedmiotowej sprawie była kwestia odpowiedzialności pozwanego za następstwa zdarzenia z dnia 1 sierpnia 2019 roku. Podkreślenia wymaga, iż pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności co do zasady wypłacając w toku postępowania likwidacyjnego zarówno odszkodowanie z tytułu kosztów naprawy pojazdu, jak również w uznanym przez siebie zakresie odszkodowanie za najem pojazdu zastępczego. Z tego względu bezprzedmiotowe stają się dalsze rozważania odnośnie tej kwestii. Tym samym stwierdzić należy, że podstawę odpowiedzialności pozwanego stanowiły przepisy art. 805 § 1 k.c. w zw. z art. 822 k.c. w zw. z art. 436 § 2 k.c. w zw. z art. 415 k.c. i art. 363 k.c. oraz art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j. Dz. U. z 2018.473 z późn. zm.). Stosownie do treści art. 805 § 1 k.c. ubezpieczyciel przez umowę ubezpieczenia zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Zgodnie z art. 822 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Zgodnie z treścią art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 392) poszkodowany w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej (OC) może dochodzić roszczeń bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń. Z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia (art. 34 ust. 1 powołanej ustawy). Odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej (art. 36 ust. 1 powołanej ustawy).

W tym miejscu należy wskazać, iż powód był legitymowany czynnie do wzięcia udziału w procesie w związku z nabyciem przez niego od poszkodowanego wierzytelności z tytułu szkody w przedmiotowym pojeździe na podstawie umowy przelewu wierzytelności. Tym samym, powód wstąpił w prawa dotychczasowego wierzyciela, przysługujące wobec strony pozwanej z tytułu przedmiotowej szkody w pojeździe i należnego, a nie wypłaconego jeszcze odszkodowania, na podstawie art. 509 § 1 i 2 k.c. Powód może zatem skutecznie realizować uprawnienia poprzedniego wierzyciela również w zakresie dochodzenia należności na drodze sądowej.

Powód w niniejszym postępowaniu domagał się częściowego odszkodowania z tytułu naprawienia szkody w postaci kosztów poniesionych w związku z najmem pojazdu zastępczego. Strona pozwana kwestionowała czasookres wynajmu pojazdu zastępczego, uznając zasadność stawki dobowej za jaką pojazd był wynajmowany zastosowaną przez powoda.

Nie ulega wątpliwości, że powodowi przysługuje odszkodowanie za zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego. Stosownie do treści art. 361 § 2 k.c. w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzone. Nie ma różnicy w pojęciu szkody w rozumieniu ogólnych przepisów prawa cywilnego i szkody w rozumieniu prawa ubezpieczeniowego. W obu przypadkach chodzi o utratę lub zmniejszenie aktywów, bądź powstanie lub zwiększenie pasywów osoby poszkodowanej. Do ustalenia szkody w ubezpieczeniu OC stosuje się ogólne zasady prawa odszkodowawczego. Odszkodowanie ubezpieczeniowe różni się jednak od zwykłego odszkodowania określonego w art. 361 k.c. co do charakteru, przesłanek i wymiaru świadczenia. Odszkodowanie ubezpieczeniowe należy się z tytułu odpowiedzialności gwarancyjnej, a nie sprawczej. Zasadą jest całkowita kompensata doznanego uszczerbku, wykluczająca jednak nieuzasadnione wzbogacenie poszkodowanego. Zgodnie z art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody może bowiem nastąpić według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy, podczas gdy odszkodowanie ubezpieczeniowe z tytułu OC wypłaca się zawsze w pieniądzu. Obie formy są równoważne w tym sensie, iż zmierzają do odwrócenia w dobrach i interesach poszkodowanego skutków zdarzenia wyrządzającego mu szkodę i przywrócenia - w znaczeniu prawnym - stanu, jaki by istniał, gdyby owo zdarzenie nie nastąpiło. Wykorzystując instrumenty prawne nie da się odwrócić faktycznego przebiegu zdarzeń, można co najwyżej wyeliminować niektóre ich skutki. W uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 17 listopada 2011 r. (sygnatura akt sprawy III CZP 5/11) przyjęto, że objęcie odpowiedzialnością ubezpieczyciela celowych i ekonomicznie uzasadnionych wydatków na najem pojazdu zastępczego odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego. Ocena wysokości wydatków musi być dokonana przez pryzmat konieczności zachowania rozsądnej proporcji między korzyścią wierzyciela a obciążeniem dłużnika. O tym, czy wspomniane koszty i ich wysokość były "ekonomicznie uzasadnione" decyduje kilka czynników, w tym także obowiązek współdziałania wierzyciela z dłużnikiem, obowiązek nieprzyczyniania się poszkodowanego do zwiększenia rozmiarów szkody. Przy czym Sąd Najwyższy słusznie zauważył, że różnorodność okoliczności związanych z następstwami wypadku komunikacyjnego oraz sytuacją życiową poszkodowanego nie pozwala na formułowanie kazuistycznych wytycznych, podlegają one indywidualnej ocenie. Dodatkowo zaaprobować należy również pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w wyroku z dnia 8 września 2004 r., (sygn. akt sprawy IV CK 672/03), zgodnie z którym za normalne następstwo zniszczenia pojazdu należy uznać konieczność czasowego wynajęcia pojazdu zastępczego w okresie, gdy szkoda jeszcze nie została naprawiona.

Pozwany jak już wskazano kwestionował czas trwania naprawy pojazdu. Ustalając uzasadniony czas najmu pojazdu Sąd uznał za zasadne przyjęcie, iż wyraża się on okresem 55 dni. Jak wynika z opinii biegłego w zakresie techniki samochodowej niezbędny technologicznie czas czynności naprawczych pojazdu marki F. (...) nr rej. (...) po zdarzeniu z dnia 1 sierpnia 2019 r. mógł wynieść 8 dni. Okres ten nie obejmuje jednakże wszelkich dodatkowych czynności, które są niezbędne i nie można ich wyeliminować w procesie naprawczym. Tym samym łączny czas pozbawienia możliwości korzystania z pojazdu wyniósłby 55 dni. Wskazać przy tym należy, iż tak długi okres pozbawienia poszkodowanego możliwości korzystania z własnego pojazdu, jest okolicznością do której przyczyniła się strona pozwana, bowiem jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego szkoda została zgłoszona pozwanemu w dniu 1 sierpnia 2019 roku, w dniu 5 sierpnia 2019 roku przedstawiciel pozwanego dokonał oględzin uszkodzonego pojazdu, dopiero zaś w dniu 27 sierpnia 2019 roku r. serwis otrzymał zweryfikowany przez stronę pozwaną kosztorys naprawy, a w dniu 28 sierpnia przesłał decyzję o przyjęciu odpowiedzialności przez pozwanego. Tym samym okres od dnia 1 sierpnia 2019 roku r. do dnia 28 sierpnia 2019 roku był okresem oczekiwania przez warsztat zajmujący się naprawą na stanowisko ubezpieczyciela. Bezczynność strony pozwanej w tym okresie jest elementem jej zawinienia i w żaden sposób nie może rodzić negatywnych skutków dla strony powodowej.

Reasumując, Sąd zasądził na rzecz powoda żadaną pozwem kwotę 1.501 zł dochodzoną tytułem częściowego odszkodowania.

O odsetkach od żądanej kwoty tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego Sąd orzekł w oparciu o art. 481 k.c. w związku z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zgodnie z którym zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie.

Powód wskazał, że zgłoszenie szkody w postaci kosztów najmu pojazdu zastępczego doręczone zostało pozwanemu najpóźniej w dniu 8 października 2019 roku, kiedy to pozwany przyznał na rzecz powoda odszkodowanie, zaś po upływie 30 dniowego terminu na zlikwidowanie szkody roszczenie powoda stało się wymagalne. Wobec czego, zgodnie z żądaniem pozwu ustawowe odsetki za opóźnienie zasądzono od dnia 8 listopada 2019 roku.

O kosztach procesu rozstrzygnięto w oparciu o art. 98 k.p.c. Strona powodowa wygrała proces w całości, dlatego też była uprawniona do żądania zwrotu kosztów procesu w pełnej wysokości.

Koszty poniesione przez powoda obejmowały: opłatę sądową od pozwu – 200 zł, opłatę skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł, koszty zastępstwa radcy prawnego w kwocie 900 zł – § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych, wynagrodzenie biegłego 747,84 zł. Mając na uwadze powyższe należało zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.864,84 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Na podstawie art. na podstawie art. 84 ust. 2 w zw. z art. 84 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 r. (Dz. U. z 2014 r. poz. 1025) Sąd nakazał zwrócić ze środków Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi na rzecz powoda kwotę 252,16 zł tytułem niewykorzystanej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego.

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji.